

[Povl Brøndsted]

hed for en absolut saglig vurdering. Konfrontation med ansøgerne kan være med til at give et andet indtryk end det, en grundig rapport kan give. Sammensætningen kan altid diskuteres, men hvem skulle ellers sidde i samrådet? Adoptionsnævnene er så sagligt, anonymt sammensat, at det er vanskeligt at sætte andet i stedet. Politisk indflydelse – hvilken justitsminister kunne ønske at vende tilbage til at være ankeinstans, når saglighed og anonymitet har truffet en afgørelse?

Men det må forlanges, at sagsbehandlingen aldrig varer længere end fra et halvt til et helt år, og det gør da ingenting, om der er kortere fra ansøgningstidspunktet til afgørelsen.

Der kan være grund til at debattere – som det også allerede er sket – nogle af de faste kriterier. Sygdomskriteriet må være en absolut lægelig vurdering. Vi ved, at det kan have megen indflydelse på miljøet på kort og på lang sigt, hvis der er sygdomme. Derfor må sundhedstilstanden være en afgørende faktor. Dagspressen omtaler ofte disse tilfælde, hvor det er overvægt og andre i det ydre begrundede sygdomssymptomer, der er blevet brugt til afslag, men man må ikke glemme, at det ikke er vægten, men det, at der er sygdomme i forbindelse med den. Det er usagligt at hænge det ud som værende bare et tilfældigt ydre udseende, der bestemmer.

Familiemønsteret er altid under forandring. Der er grund til vurdering af de enkelte forhold. Fem års ægteskab er ingen garanti for ægteskabets harmoni. Der kan jo være tilfælde, hvor adoptanter på forhånd ved, at de ikke har mulighed for at få børn, og så kan der i sådanne tilfælde måske gives en lidt mildere vurdering. Papirer eller papirløse ægteskaber er i dag normaliteter efter frit valg, og baggrunden for livsformen kan vurderes i de enkelte tilfælde, det kan ikke være et krav. Mange enlige har skabt gode og varme vækstforhold for børn; derfor bør det ikke være et generelt krav med ægteskab. Også her må vurderingen i de enkelte tilfælde være til stede, og muligheden for ansøgning må være åben.

Også med hensyn til alder bør der være fleksibilitet. Under ingen omstændigheder kan sagsbehandlingen varighed have indflydelse på aldersvurderingen. Skal alderen spille afgørende rolle, må det være adoptanternes alder ved ansøgningstidspunktet, men i

det hele taget må spørgsmålet om ældre eller yngre ikke være et generelt beslutningsgrundlag, det er også en vurdering.

Et godt hjem har intet med det sociale niveau at gøre, det ved vi. Men vi ved også, at det altid vil være lettere for den veluddannede at slippe gennem nøglehullet i systemet. Derfor må der altid lægges hovedvægt på de elementære menneskelige kvalifikationer; det er forudsætningen for et godt miljø. Også det, at det koster penge at adoptere et udenlandsk barn, kan være med til at forskubbe den sociale placering. Det kan koste fra 30.000 kr. til 40.000 kr., og det er da klart, det kan spille en rolle og give en skæv social fordeling.

Som slutbemærkning vil jeg for det første mene, at amtskommunernes behandlingstid må sættes ned i alle adoptionssager, og årsagen til forskelligheden fra sted til sted må man finde ud af og få det ændret.

For det andet: der burde være en endnu bedre vejledning til de mennesker, der overvejer adoption. Måske burde der også i offentligheden være en bedre oplysning om, ad hvilke veje og på hvilke måder adoption foregår.

For det tredje: det er et gode også i forhold til udlandet, at det er private organisationer, der er autoriseret til at formidle adoptionerne. Jeg har indtrykket af, at det er et sobert arbejde, og jeg har absolut også indtryk af, at man i de lande, der leverer børn til danske adoptivforældre, har stor respekt både for vort system i den offentlige sektor og for disse organisationer, der har skabt sig god kontakt med de lande, der adopterer børn bort.

Endelig for det fjerde mener jeg, at det bør overvejes, om der kan etableres en finansieringsordning – ikke tilskud – således at økonomien ikke er afgørende for, hvem der forsøger at få et adoptivbarn.

Hele spørgsmålet om adoption er så komplekst, at det ikke kan klares i en debat her i salen alene. Jeg vil derfor foreslå, at vi også uden et lovforslag drøfter adoptionssagen videre i folketingets retsudvalg.

Alice Faber (SF):

Denne forespørgselsdebat, som en række partier har ønsket, er rejst, fordi den måde, man i samråd og adoptionsnævn godkender